

15.09.2005

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΣΤΟΝ ΣΚΑΪ 100,3

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΗΣ, διευθύνων σύμβουλος VPRC

Στον Μπάμπη Παπαδημητρίου

Για τη δημοσκόπηση της VPRC

MAYP.: Το πρώτο θέμα του βαρόμετρου ήταν η εντύπωση από την ομιλία του πρωθυπουργού στη ΔΕΘ, που είναι το κεντρικό πολιτικό γεγονός με το οποίο ανοίγει η πολιτική σεζόν. Το συμπέρασμα που προκύπτει από την έρευνα είναι ότι όντως η μεγάλη πλειοψηφία της κοινής γνώμης παρακολούθησε, οι 7 στους 10, το 70% περίπου παρακολούθησαν τι είπε ο πρωθυπουργός. Βέβαια η εντύπωση από την ομιλία και τις δηλώσεις ...θα έλεγα ότι είναι αρκετά μοιρασμένες οι εντυπώσεις. Νομίζω ότι περισσότερες είναι οι αρνητικές όπως προκύπτει ένα 37%, δηλαδή 4 στους 10 αποκόμισαν αρνητική εντύπωση από αυτά που είπε, ενδεχομένως περίμεναν να ακούσουν άλλα πράγματα από τον πρωθυπουργό. Βεβαίως υπάρχει κι ένας σκληρός πυρήνας, περίπου το ένα τέταρτο των ερωτηθέντων, το 25% που εκφράζει θετική γνώμη από αυτά τα οποία άκουσε.

Για τις μεταρρυθμίσεις

ΔΗΜ.: Γίνεται πολὺς λόγος για τις μεταρρυθμίσεις που κάνει ή που θέλει να κάνει η κυβέρνηση και ρωτήσαμε την κοινή γνώμη ποια εντύπωση έχει, υπάρχει ολοκληρωμένο στην κυβέρνηση για αυτές τις μεταρρυθμίσεις ή δεν υπάρχει;

MAYP.: Πράγματι αυτό το θέμα είχε προκύψει από την αρχή που εξαγγέλθηκαν οι μεταρρυθμίσεις, δηλαδή πριν το καλοκαίρι, και εκεί υπήρξε μια κριτική στην κυβέρνηση ότι δεν έχει ολοκληρωμένο σχέδιο, δεν είναι μεταρρυθμίσεις αυτά τα οποία επιχειρεί να κάνει.

Το συμπέρασμα το οποίο προκύπτει-γιατί αυτό το έχουμε δει και συγκριτικά, διαχρονικά πριν το καλοκαίρι, μάλλον τον Ιούλιο και τώρα- είναι ότι όλο και περισσότερο τμήμα της κοινής γνώμης πείθεται ότι πραγματικά έχει να κάνει με ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, δηλαδή ότι υπάρχει πράγματι ένα σχέδιο μεταρρυθμίσεων.

ΔΗΜ.: Το 36% βρίσκουμε απαντά ότι έχει σχέδιο η κυβέρνηση, ενώ τον Ιούλιο πριν δύο μήνες ήταν 32%, δηλαδή αρκετά μικρότερο ποσοστό.

MAYP.: Είναι σταθερή η εικόνα αυτή και θα έλεγα ότι ενισχύεται αυτό το τμήμα, και το θέμα είναι πως αξιολογεί κανείς αυτά τα ποσοστά. Κατά την γνώμη μου, αν μιλάμε για τα ποσοστά υποστήριξης σε μια κυβέρνηση στην σημερινή εποχή και της απαξιώσης της πολιτικής, νομίζω ότι ποσοστά τα οποία κινούνται πάνω από το ένα τρίτο του (εκλογικού); σώματος είναι σπουδαντικά. Δηλαδή δεν μπορούν να θεωρούμε ελλειμματικά. Στην Ελλάδα

βέβαια μπορεί να μην έχουμε πολύ μεγάλη εμπειρία ιστορικά εμπειρικών ερευνών, αλλά τουλάχιστον από αυτή που έχουμε δηλαδή των τελευταίων πια δυο δεκαετιών, νομίζω ότι σε σύγκριση με αυτά, αυτά τα ποσοστά υποστήριξης σε κυβέρνηση, με όποιον δείκτη και αν τα μετρήσεις είναι αρκετά υψηλά.

ΔΗΜ.: Θα επιμείνω σε αυτό διότι εδώ είχαμε τον κύριο Κοϊζούμι στην Ιαπωνία για ένα σχέδιο κυβερνητικό -το οποίο κάποιοι βουλευτές καταψήφισαν- και γενικά φάνηκε σαν να μην έχει την εμπιστοσύνη η κυβέρνηση να προχωρήσει σε μια μεγάλη μεταρρύθμιση, έγιναν εκλογές, τις οποίες βέβαια κέρδισε ο κύριος Κοϊζούμι, Στη Γερμανία, για τους ίδιους λόγους, διότι ο κύριος Σρέντερ έβρισκε εμπόδια να πείσει το κοινό, τους ψηφοφόρους, πήγε και αυτός σε πρόωρες εκλογές. Στη Γαλλία αυτή τη στιγμή γίνεται η ίδια ακριβώς συζήτηση. Άρα αυτό είναι ένα ισχυρότατο θέμα για όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και εδώ δείχνει ότι ο κύριος Καραμανλής έχει καταρχήν μια καλή υποστήριξη

MAYP.: Νομίζω ότι στο επίπεδο της πολιτικής... των πολιτικών μάλλον που ασκούνται, πράγματι υπάρχει σύγκλιση αυτή τη στιγμή, αυτό είναι το συμπέρασμα.

Για τις εργασιακές σχέσεις

ΔΗΜ.: Ένα μείζον θέμα και των ημερών το οποίο εξαγγέλθηκε και από τον πρωθυπουργό στη ΔΕΘ με έμφαση και με τρόπο που δεν το περιμέναμε...δηλαδή είχε μεν ακουστεί ότι ενδεχομένως θα πει κάτι για το πως θα είναι οι εργασιακές σχέσεις όσων θα δουλεύουν στις λεγόμενες ΔΕΚΟ από εδώ και πέρα, ακριβώς δεν ξέραμε, ο κύριος Καραμανλής πήγε στο τέρμα αυτού του συλλογισμού

MAYP.: Και ακριβώς αυτό το στοιχείο πάλι το είχαμε μετρήσει πρώιμα, δηλαδή μόλις είχε εξαγγελθεί τον Ιούνιο, δηλαδή το θέμα της αλλαγής του εργασιακού καθεστώτος, και από ότι φαίνεται μετά από ένα τρίμηνο που στην ουσία το ξαναμετράμε, το διερευνούμε, φαίνεται ότι αυτή η πλειοψηφία της κοινής γνώμης που διέκειται ευνοϊκά, διατηρείται. Δηλαδή παρά τις κριτικές, παρά την πόλωση, παρά την όξυνση των τόνων που υπήρξε από την αντιπολίτευση και την Αριστερά, στην ουσία η πλειοψηφία της κοινής γνώμης σε ποσοστό 54% - ήταν 58%, υπάρχει μια μικρή όμως για το μέγεθος της αντιπαράθεσης και του διαλόγου που έχει υπάρξει-, σημαίνει ότι υπάρχει μια συμπαγής ιδεολογική συναίνεση στο συγκεκριμένο θέμα.

ΔΗΜ.: Οι πολίτες λοιπόν κατά 54% συμφωνούν ότι το καθεστώς το εργασιακό πρέπει να είναι και στις δημόσιες επιχειρήσεις ίδιο με εκείνο του ιδιωτικού τομέα

MAYP.: Κατά βάση το ποσοστό της συγκατάθεσης σε αυτό το θέμα παραμένει και θα έλεγα ότι παραμένει πλειοψηφικό και μεταξύ των μισθωτών του δημοσίου τομέα. Στους μισθωτούς του ιδιωτικού τομέα τα δυο τρίτα συναίνούν σε αυτή την ιστορία, στο μέτρο, αλλά και μεταξύ των μισθωτών του δημόσιου τομέα, η πλειοψηφία θεωρεί ότι πρέπει να ...

ΔΗΜ.: το 42% έναντι 39%

MAYP.: Ακριβώς.

ΔΗΜ.: Το εντυπωσιακότερο ίσως στοιχείο είναι το πως τοποθετούμαστε στο ζήτημα αυτό ανάλογα με την ψήφο που δώσαμε στις βουλευτικές εκλογές του Μαρτίου του 2004.

MAYP.: Το γεγονός ότι πρόκειται για μια οριζόντια διακομματική γνώμη, το είχαμε επισημάνει ήδη και τον Ιούνιο και νομίζω ότι σε μεγάλο βαθμό ισχύει η ερμηνεία που είχαμε δώσει τότε, ότι έχει συντελεστεί μια πολύ μεγάλη απαξίωση του τρόπου λειτουργίας του δημόσιου τομέα στην Ελλάδα και είναι θέμα φυσικά ποιος έχει την ευθύνη για αυτό το πράγμα, πάντως το βέβαιο που βιώνουν όλοι οι πολίτες καθημερινά, είναι αυτό το στοιχείο και αυτό εξηγεί την αυθόρμητη στάση των πολιτών απέναντι σε αυτό το θέμα.

Για την καταπολέμηση της διαφθοράς και της διαπλοκής

ΔΗΜ.: Η ερώτηση ήταν: «από ότι έχετε δει μέχρι τώρα, θα λέγατε ότι η καταπολέμηση της διαπλοκής προχωρά; ή δεν προχωρά;»

MAYP.: Οι απαντήσεις είναι αρνητικές δηλαδή η εκτίμηση που έχει η πλειοψηφία του κοινού είναι ότι μάλλον δεν προχωράει η καταπολέμηση. Οι έξι στους δέκα θεωρούν ότι ...

ΔΗΜ.: Οι έξι στους δέκα, 56% κρίνει ότι δεν προχωράει ικανοποιητικά η καταπολέμηση της διαπλοκής.

MAYP.: Και από την άλλη πλευρά υπάρχει ένα ποσοστό 20% περίπου που θεωρεί ότι προχωράει, ένα 10% που λεει ότι αλλού προχωράει και αλλού δεν προχωράει. Και βεβαίως πρέπει να πει κανείς ότι οι απαντήσεις αυτές είναι σαφές ότι καθορίζονται από την αντιπολιτευτική, από την κομματική προτίμηση των ερωτηθέντων. Οι οπαδοί των κομμάτων του ΠΑΣΟΚ, της Αριστεράς είναι κατά, θεωρούν ότι δεν προχωράει, οι 7,8 στους δέκα δηλαδή, το 80%. Αντιθέτως οι ψηφοφόροι της ΝΔ είναι μοιρασμένοι, με την πλειοψηφία τους όμως και εδώ να θεωρούν ότι το θέμα έχει κολλήσει.

Για την δημοτικότητα των πολιτικών αρχηγών

«Η εικόνα των πολιτικών αρχηγών αλληλο...επικαθορίζεται και συνιστά κατά τη γνώμη μου αθροιστικά ένα δείκτη του πολιτικού κλίματος. Είναι σαφές ότι σε περιόδους ευφορίας κοινωνικής ή αισιοδοξίας ή μεγάλων προσδοκιών, παρατηρούμε ότι οι δημοτικότητες των πολιτικών αρχηγών και των έξι, ακολουθούν συνήθως μια ανοδική πορεία. Τώρα τους βλέπουμε αρνητικότερα και αυτό ...όλες οι δημοτικότητες εμφανίζουν μία κάμψη σημαντική θα έλεγα. Βεβαίως η μεγαλύτερη κάμψη εμφανίζεται στην δημοτικότητα του κύριου Καραμανλή, του κυρίου πρωθυπουργού και μάλιστα είναι 12 μονάδες. Από 69% θετικές κρίσεις τον Μάιο σήμερα εμφανίζεται στο 57%. Επίσης αρνητική εξέλιξη έχει η εικόνα του Γ.Παπανδρέου, 54% ήταν οι θετικές κρίσεις τον Μάιο, τώρα είναι 49%. Μεγάλη επίσης αλλαγή παρατηρείται στη δημοτικότητα του κυρίου Αλαβάνου, από το 48% θετικές κρίσεις, στο 40%. Αντίστοιχα αρνητικές είναι και οι γνώμες για την κυρία Παπαρήγα, από το 46% πέφτει στο 39%. Η δημοτικότητα του κυρίου Καρατζαφέρη που έτσι και αλλιώς είναι χαμηλή, από το 36% θετικές κρίσεις στο 34%. Αυτό που θέλω να προσθέσω ειδικά για την δημοτικότητα του πρωθυπουργού είναι ότι ...νομίζω ότι ισχύει, επαληθεύεται το γεγονός ότι έχει πολιτικό κόστος. εξάλλου ο ίδιος στις δηλώσεις του στη ΔΕΘ είπε ότι

ανήκει στη σχολή που προτιμάει να είναι χρήσιμος παρά ευχάριστος.
Νομίζω ότι ακριβώς εδώ φαίνεται ότι αναλαμβάνοντας το βάρος αυτής της πολιτικής εισπράττει και το αντίστοιχο πολιτικό κόστος. Είναι η μεγαλύτερη φθορά που παρατηρούμαι από τις εκλογές και μετά.
Και βεβαίως είναι προφανές ότι έχει επηρεάσει το πολιτικό στίγμα και η ομιλία της ΔΕΘ σε αυτό που είδαμε πριν ότι στην ουσία η πλειοψηφία εισέπραξε αρνητικά το μήνυμα της οικονομικής πολιτικής.

Για τον καταλληλότερο πρωθυπουργό

«Το 45% θεωρεί τον Κώστα Καραμανλή και το 23% τον Γιώργο Παπανδρέου, η σχέση παραμένει δηλαδή δυο προς ένα. Υπάρχει μια πολύ μικρή αύξηση στο «κανένας από τους δυο», που ερμηνεύεται από το γενικό κλίμα και της απαξίωσης».

«Το σίγουρο είναι ότι η μείωση του ποσοστού του κυρίου Καραμανλή από το 48% που ήταν τον Ιούλιο, στο 45%, είναι πολύ μικρή δεδομένης της έντασης και της φάσης που διανύουμε που είναι η κρισιμότερη για την οικονομική πολιτική».

ΔΗΜ.: Εξ ου άλλωστε και όταν πάλι θέτετε το ερώτημα προς την κοινή γνώμη:
«ανεξάρτητα από τις κομματικές προτιμήσεις του καθενός...», τι θα ψήφιζε δηλαδή αν πήγαινε στην κάλπη

MAYP.: Αυτό μετράει την πρωθυπουργική ικανότητα που είναι ένα διαφορετικό πράγμα, μπορεί να διαφωνείς, μπορεί να μην συμφωνείς, αλλά στο θέμα της ικανότητας του προσώπου, του πολιτικού προσώπου, μπορείς να αξιολογήσεις αν είναι επαρκής ή ανεπαρκής.

Για την παράσταση νίκης

«Δεν αλλάζει τίποτα σε αυτό και νομίζω ότι... η εικόνα 61%, οι 6 στους 10 πιστεύουν ότι αν είχαμε αύριο εκλογές θα κέρδιζε η ΝΔ, 14% πιστεύει ότι θα κέρδιζε το ΠΑΣΟΚ...σίγουρα υπάρχει μεγαλύτερη απογοήτευση για το ΠΑΣΟΚ και το ανησυχητικό θα έλεγα πλέον για το κόμμα της αντιπολίτευσης είναι ότι ένα ήδη χαμηλό ποσοστό 18% που ήταν τον Μάιο, μετά από 4 μήνες μειώνεται περαιτέρω, που σημαίνει ότι αν σκεφτεί κανείς ότι πλέον σε ένα χρόνο έχουμε...νέα εκλογική αναμέτρηση, η αντιπολίτευση βρίσκεται απέναντι στο φάσμα μιας ενδεχόμενης τρίτης εκλογικής ήττας. Και αυτό νομίζω ότι είναι αρκετά σημαντικό. Βεβαίως εδώ είναι μια πολύ μεγάλη συζήτηση αν και κατά πόσο αυτή η κρίση είναι κρίση ηγεσίας όπως επιχειρείται το τελευταίο διάστημα να αποδοθεί ενδεχομένως στον αρχηγό της αντιπολίτευσης ή είναι κάτι πολύ ευρύτερο. Αυτό είναι ένα θέμα προς συζήτηση.

Για την πρόθεση ψήφου

«Η εκτίμηση που κάνει η VPRC για την ψήφο, το ενδεχόμενο εκλογικό αποτέλεσμα στην υποθετική πάντα περίπτωση ότι είχαμε αύριο εκλογές, είναι 42,5% για τη ΝΔ, 38,5% για το ΠΑΣΟΚ, 7,5% για το ΚΚΕ, 5% για τον ΣΥΝ, 3% για το ΛΑΟΣ, και 3,5% για τα λοιπά κόμματα. Υπήρχε μια μικρή πτώση και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, όμως η διαφορά θα παρέμενε στις τέσσερις μονάδες 42,5% και 38,5%. Σε σύγκριση με τον Ιούλιο η πτώση της ΝΔ εκτιμούμε ότι είναι μικρή, μισή μονάδα, όπως αντίστοιχα και του ΠΑΣΟΚ όμως και αυτό συμβαίνει παρά το γεγονός ότι στο μεταξύ των δυο κομμάτων ισοζύγιο κερδών, ζημιών, το ΠΑΣΟΚ ευνοείται περισσότερο, δηλαδή κερδίζει από τη ΝΔ αλλά ταυτόχρονα χάνει και προς τα Αριστερά. Η άνοδος της Αριστεράς είναι μικρή μεν αλλά υπαρκτή, το ΚΚΕ από το 7 εκτιμούμε ότι σήμερα είναι στο 7,5 και ο ΣΥΝ από το 4,5 σήμερα είναι στο 5. Αντιθέτως βλέπουμε μια μικρή υποχώρηση του ΛΑΟΣ από το 3,5 στο 3 και μια μικρή άνοδο των λοιπών κομμάτων που εκφράζει ενδεχομένως και την γενική δυσαρέσκεια που παρατηρούμε. Άρα έχουμε μια μικρή πτώση στα δυο μεγάλα κόμματα, αλλά ο μεταξύ τους συσχετισμός παραμένει και η διαφορά εκτιμούμε ότι βρίσκεται σήμερα στις 4 μονάδες, αν ξανάλεω είχαμε εκλογές σήμερα.

Για το ζήτημα της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης

«Νομίζω ότι είναι κρίσιμος δείκτης αυτός της αποδοχής της οικονομικής πολιτικής που εφαρμόζει η κυβέρνηση και θα έλεγα ότι στο εξάμηνο που έχει μεσολαβήσει από την προηγούμενη μέτρηση του σε λόγω δείκτη, το είχαμε μετρήσει τον Μάρτιο του 2005, το κύριο χαρακτηριστικό θα έλεγα είναι ότι οι γνώμες πολώνονται καταρχήν. Υπάρχει ένα αρνητικό μπλοκ απέναντι στην οικονομική πολιτική, 51%, ενώ ήταν 44%, έχουν αυξηθεί δηλαδή οι αρνητικές κρίσεις για την οικονομική πολιτική».

«Το 37%, 4 στους 10, να συμφωνούν με την οικονομική πολιτική που ασκείται την στιγμή που προκαλείται τέτοια ένταση, νομίζω ότι είναι σημαντικό. Διαθέτει δηλαδή η κυβέρνηση σαφώς μια βάση υποστήριξης. Και για αυτό... λεω ότι υπάρχει πόλωση διότι όλη αυτή η εξέλιξη γίνεται σε βάρος εκείνων των πολιτών που δεν είχαν γνώμη, το 22% που δεν είχε γνώμη τον Μάιο για την οικονομική πολιτική έχει γίνει τώρα 12%, παίρνει επομένως θέση. Υπάρχει δηλαδή μια πολιτικοποίηση της συζήτησης, υπάρχει ένα κλίμα πολιτικοποίησης στην κοινή γνώμη, βεβαίως με το χαρακτηριστικό του διχασμού αυτή τη στιγμή ως προς την οικονομική πολιτική».

«Υπαρχει βεβαίως ένα θέμα, το τι περιθώρια έχει η οικονομική πολιτική, τι μπορεί να κάνει η οικονομική πολιτική τελικά μιας χώρας. Και θέσαμε για αυτό ακριβώς το θέμα μια ερώτηση, μια γνώμη που εκφράζεται δηλαδή ότι η οικονομική πολιτική της χώρας βασικά αποφασίζεται στην Ε.Ε., άρα η κυβέρνηση ...τα περιθώρια της οικονομικής πολιτικής είναι πάρα πολύ περιορισμένα, οι δυνατότητες που έχει η κυβέρνηση. Στην ουσία η πλειοψηφία της κοινής γνώμης, οι 6 στους 10, το 59% θεωρούν ότι ποάννωνται η πολιτική αποφασίζεται στις Βουλές. Θεωρού ότι έχει πολύ

μεγάλη ιδεολογική σημασία αυτό το στοιχείο, διότι στην ουσία εξηγεί το θέμα της ευθύνης που έχει η κυβέρνηση. Στην ουσία οι θεωρίες της εξάρτησης που πάντα η Αριστερά είχε στην Ελλάδα νομίζω έχουν μπει από το παράθυρο.

ΔΗΜ.: 59% λενε ότι συμφωνούν με αυτό, 30% διαφωνούν, 11% λεει δεν σας λεω, δεν έχω άποψη για αυτό το ζήτημα

MAYP.: Αυτό το κλίμα νομίζω ότι έχει σαφέστατη επίδραση στην ευθύνη που αποδίδει η κοινωνία, η κοινή γνώμη, οι πολίτες στην κυβέρνηση. Και έτσι εξηγείται και η υποστήριξη ή αποδοχή της οικονομικής πολιτικής, διότι αν θεωρείται ότι είναι δεδομένη ότι επιβάλλεται κλπ, άρα η ευθύνη της κυβέρνησης είναι περιορισμένη.

«Η σύγκλιση τελικά των κομμάτων στην οικονομική πολιτική, αυτό αντικειμενικά σήμερα λειτουργεί θετικά υπέρ της κυβέρνησης, διότι μειώνει το μερίδιο ευθύνης που της αποδίδουν οι πολίτες».

Για το ποια είναι η ικανοποίηση που νιώθουμε για το πως λειτουργεί η κυβέρνηση και το πως λειτουργεί η αντιπολίτευση

«Η εικόνα είναι παρεμφερής, δεν έχει αλλάξει ουσιαστικά, υπάρχει μια μεγάλη δυσαρέσκεια η οποία παραμένει απέναντι στην κυβέρνηση. Οι δυσαρεστημένοι από την κυβέρνηση είναι 71%, αυτό το ποσοστό είναι σταθερό το τελευταίο εξάμηνο. Έχουμε επανέλθει στα υψηλά ποσοστά κοινωνικής δυσαρέσκειας από την διακυβέρνηση. Οι ικανοποιημένοι έχουν μειωθεί ελαφρώς, από το 28 στο 26. Βέβαια η αντίστοιχη εικόνα της αντιπολίτευσης ήταν και παραμένει χειρότερη και αυτό νομίζω επίσης είναι ανησυχητικό για την αντιπολίτευση ένα χρόνο πριν την επόμενη εκλογική αναμέτρηση, ενώ τον Μάιο το 82% ήταν δυσαρεστημένο από τον τρόπο που ασκεί τα καθήκοντα της, τώρα το ποσοστό είναι 83%, οι ικανοποιημένοι είναι μόλις 11%. Ακόμα και μέσα στο ΠΑΣΟΚ είναι ζήτημα αν 2 στους 10 ψηφοφόρους του ΠΑΣΟΚ είναι ικανοποιημένοι από τον τρόπο που ασκεί το κόμμα τους την αντιπολίτευση. Αυτό δεν είναι ποσοστό κομματικής αυτοπεοίθησης θα έλεγα. Δηλαδή η εικόνα της αντιπολίτευσης είναι τόσο αρνητική που νομίζω ότι πραγματικά εμπνέει ανησυχία πλέον εν όψη της επόμενης εκλογικής αναμέτρησης.

«Νομίζω ότι εδώ πρέπει να επισημάνουμε το γεγονός της σχετικής αυτονόμησης του πρωθυπουργού πια από την κυβέρνηση».

ΔΗΜ.: Εδώ είναι που φαίνεται η δυσαρέσκεια για την καθημερινή πραγματικότητα με την οποία βρίσκεται αντιμέτωπος ο πολίτης, εδώ είναι η ακρίβεια, η ανεργία...

MAYP.: Αυτά χρεώνεται η σημερινή κυβέρνηση αλλά και εισπράττει το μερίδιο της η προηγούμενη.

«Δε νομίζω ότι πρέπει να αποδοθεί η κρίση της αντιπολίτευσης μόνο στο θέμα του αρχηγού. Δεν είναι σε καμία περίπτωση η κρίση μόνο ηγεσίας, είναι πολύ ευρύτερη».

ΔΗΜ.: Έχετε βρει στο βαρόμετρο ότι 7 στους 10 από εκείνους που ψηφίσαν ΠΑΣΟΚ τον Μάρτιο του 2004, είναι δυσαρεστημένοι από την λειτουργία της αντιπολίτευσης

MAYP.: Είναι καθολικό, δεν επιδέχεται καμία διπλή ανάγνωση αυτό, είναι μονοσήμαντο.

«11% ικανοποίηση από την λειτουργία της αντιπολίτευσης, πιστεύω ότι είναι το χαμηλότερο ποσοστό που έχει υπάρξει την τελευταία εικοσαετία. Η κυβέρνηση δεν έχει αντίπαλο πρακτικά».